

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatele **L. T.**, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 1. 2005, č. j. 63 Az 194/2004 - 19,

t a k t o:

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 17. 1. 2005, č. j. 63 Az 194/2004 - 19, zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 19. 10. 2004, č. j. OAM-2896/VL-07-03-2004, kterým byla zamítnuta žádost stěžovatele o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel dne 1. 3. 2005 kasační stížnost, kterou se domáhal zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení. Současně stěžovatel navrhl, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek a ustanoven mu pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska toho, zda byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Stěžovateli byl napadený rozsudek doručen do vlastních rukou dne 16. 2. 2005 a posledním dnem lhůty k podání kasační stížnosti proti tomuto rozsudku byla středa 2. 3. 2005. Stěžovatel však podal kasační stížnost dne 1. 3. 2005 u Městského soudu v Praze a ten jako místně nepřislušný ji předal k poštovní přepravě dne 14. 3. 2005 a místně příslušnému Krajskému soudu v Ostravě byla doručena dne 15. 3. 2005.

Stěžovatel při podávání kasační stížnosti postupoval nejen v rozporu s ustanovením § 106 odst. 4 s. ř. s., podle něhož se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal, přičemž lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu, ale i v rozporu s poučením obsaženým v napadeném rozsudku, kde je uvedeno „... lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu ... ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě ...“. Jelikož stěžovatel brojí proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, měl kasační stížnost podat u tohoto soudu, případně přímo u Nejvyššího správního soudu, nikoliv však u Městského soudu v Praze, který není místně příslušným soudem k podání kasační stížnosti v této věci. Za den podání kasační stížnosti je proto třeba považovat až den doručení příslušnému Krajskému soudu v Ostravě, resp. den odeslání tomuto soudu v souladu s ustanovením § 40 odst. 4 s. ř. s., kterým je den 14. 3. 2005. Shodně již rozhodl Nejvyšší správní soud např. v usnesení ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 39/2003 - 37 nebo ze dne 28. 4. 2004, č. j. 1 Azs 48/2004 - 56.

Se zřetelem k tomu, že lhůta k podání kasační stížnosti proti napadenému rozsudku skončila dne 2. 3. 2005 a za den podání tohoto mimořádného opravného prostředku je třeba považovat den 14. 3. 2005, byla kasační stížnost ze dne 1. 3. 2005 podána stěžovatelem zjevně po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, jejíž zmeškání nelze prominout (§ 106 odst. 2 poslední věty s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud proto z uvedených důvodů kasační stížnost odmítl jako opožděně podanou (§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. dubna 2006

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu

